

Een bloemrijk avontuur

'Dit was de Zuiderzee, nu is het een zee van ruimte'

Een bosje bloemen geven is een leuk gebaar, maar wat als je die bloemen zelf plukt in een zee van kleuren en geuren? Onze Marloes de Moor ging een nazomerochtend naar Hanneke's Pluktuin in Biddinghuizen om een mooi boeket te plukken.

Het is inmiddels een ritueel geworden. Elke week neem ik een bosje bloemen voor mijn moeder mee. Steeds weer is ze verrast, snelt ze naar de keuken om een vaas met water te vullen en de bloemen daarin te schikken. Dit keer pak ik het anders aan en ga naar Hanneke's Pluktuin in Biddinghuizen om zelf een mooi boeket voor haar te plukken. Mijn moeder is dol op veldbloemen, weet ik.

BLOEMEN EN WAT LEKKERS

Hanneke Monsma heeft sinds tien jaar een pluktuin van anderhalve hectare achter haar huis in de Flevopolder. Je vindt er talrijke soorten zoals zonnebloemen, margrietten, gipskruid, kaasjeskruid, duizendblad, dahlia, goudsbloem, vuurpijl en zonnehoed. In de kas bij de tuin serveert ze koffie en thee met een zelfgemaakte appeltaart, citroenmuffin of frambozenkokoosgebakje. Hanneke runt de tuin samen met haar man die agrariër is en krijgt geregeld hulp van haar drie volwassen dochters. "Het gevoel dat ik hier krijg van de ruimte, de bloemen en de vergezichten deel ik nu met anderen", legt ze uit.

BLOOTVOETS HET LAND IN

Met mij dit keer. Ik trek met een rieten mand en een knipschaartje het land in. Blootvoets, net als Hanneke. Normaal gesproken plukken bezoekers

zelfstandig, maar deze keer maakt zij mij zelf wegwijs in haar bloemenparadijs. Een zacht briesje door onze haren. In de verte, achter de akkers en graslanden, een flets afgetekende horizon. Windmolens maken ritmische ratslagen. Een dukdalf achter in de pluktuin markeert de plek waar vroeger de boten aankwamen. "Dit was de Zuiderzee. Nu is het een zee van ruimte om te telen en te leven", vertelt Hanneke. Ze gaat me lichtvoetig voor met een onstuimig enthousiasme dat doet denken aan dat van Jan Wolkers die begin jaren 70 zijn hart ophaalde op het eiland Rottumerplaat. Hoewel ze dagelijks op het land aan het werk is, lijkt het ook voor haar een nieuwe belevenis. "Oóóh, deze zijn mooi, leuk op de

vaas joh! Een vuurpijl móet je echt hebben. En de pimperl. Die grasjes maken het echt af. Ik ga even kijken voor een mooie gladiol voor je. En ruik deze lathyrus eens!"

PLUKANGST OVERVALT ME

Mensen hebben soms plukangst, heeft ze me eerder verteld. En bij de eerste stappen in de tuin overvalt ook mij die een beetje. Mag ik al deze prachtige bloemen zomaar plukken? Daarover laat Hanneke geen twijfel over bestaan. "Knip ze maar laag bij de stelen af. Het is handig om de bladeren onderaan er vast af te halen. Dan hoeft je dat thuis niet meer te doen. Leg ze maar gewoon in de tuin, als compost." Ook ik begin nu bloemen te plukken waarvan ik lang niet altijd de namen weet. De mand raakt steeds voller. Als ik genoeg heb voor een mooi veldboeket, wijst Hanneke me tussen het gebladerte op een felgroene ligusterpijlstaartrups ter grootte van een wijsvinger. "Die groeit uit tot de grootste

nachtvlinder van Europa. Wat een beest, hè? Bij windstilte hoor je hem knagen."

'PRACHTIGE BLOEMEN'

Met een uitgewaaid hoofd en een enorme, in bruin papier verpakte bos in mijn armen ga ik diezelfde dag nog naar mijn ouders. Op straat in een aanzienlijk drukker gebied dan de weidse Flevopolder, trekt het imposante veldboeket bekijks. "Heije wat goed te maken, mop?!", roept een man lachend. Mijn moeder weet niet wat ze ziet: "Wat een prachtige bloemen!" Opgewonden haalt ze een groter formaat vaas uit de kast. En nee, ik had niks goed te maken. Nou een beetje misschien, want ik had mijn moeder méé moeten nemen naar dit bijzondere bloemenparadijs! ■

'Het gevoel van ruimte, de bloemen en de vergezichten deel ik nu met anderen'

OP BEZOEK

Kijk op de website hannekespluktuin.nl voor de openingstijden. Voor een pluktuin bij u in de buurt, zoek via google.nl op 'bloemenpluktuin' en uw regio.

Marloes met haar zelfgeplukte bloemen.

